

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/582/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612213528
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6612213528.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Priehodu, sudcov JUDr. Márie Podhorovej a Mgr. Emy Novodomcovej v právnej veci žalobkyne X. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom N., C. K. S./XX, zastúpenému právnym zástupcom Mgr. Petrom Sitarčíkom, advokátom, so sídlom v Lučenci, Jókaiho č. 1 proti žalovanej Y. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom N., C. K. XXX/XX, zastupovanej JUDr. Mariánom Balážom, advokátom, so sídlom M. Rázusa č. 29, v konaní o vydanie hnutelných vecí, alebo zaplatenia 5 670,- Eur s prísl., o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu v Lučenci zo dňa 06. 05. 2013 č.k. 5C/93/2012-71 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanej na trovách odvolacieho konania 200,- Eur do 3 dní na účet jej právneho zástupcu JUDr. Mariana Baláža, advokáta, AK Lučenec, M. Rázusa č. 29.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu žalobkyne o vydanie hnutelných vecí, alebo zaplatenia sumy 5 670,- Eur s prísl. zamietol a žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanej na účet jej právneho zástupcu náhradu trov konania 200,- Eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Rozhodol tak s odôvodnením, že žalobkyňa nepreukázala existenciu hnutelných vecí, ktoré žiadala vydať od žalovanej resp. zaplatiť i protihodnotu, pričom nepreukázala, že by do bytu žalovanej vniesla veci, vydania ktorých sa domáha, ani tú okolnosť, že žalovaná odmieta vydať akúkoľvek hnutelnú vec, ktorá by patrila do jej vlastníctva, a ktorú by zadržovala.

Proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie žalobkyňa. Žiadala rozhodnutie okresného súdu zmeniť a podanej žalobe žalobkyne vyhovieť, alebo rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podľa názoru žalobkyne táto preukázala, že vlastnila hodnotné veci, tak ako sú tieto popísané v podanej žalobe, tieto hnutelné veci si priniesla k žalovanej, keď sa ku nej nasťahovala, pričom žalovaná jej tieto veci nevydala. Podľa názoru žalobkyne minimálne televízor L. sa nachádzal u žalovanej, pričom tento žalobkyni nebol vydaný. Taktiež v byte žalovanej mala umiestnenú sedáciu súpravu oranžovej farby so šedými kockami a skriňu čiernej farby. Pokiaľ by aj súd dospel k záveru, že u iných vecí nepreukázala žalobkyňa vnesenie týchto vecí do bytu žalovanej, tak aspoň u týchto vecí bolo preukázané, že ich tam mala a preto je dôvod na ich vydanie, alebo zaplatenie ich protihodnoty. Namietala tiež rozhodnutie o trovách konania, pretože podľa jej názoru mal súd prihliadnuť na ust. § 150 ods. 1 O.s.p.

Žalovaná v písomnom vyjadrení na odvolanie žalobkyne žiadala rozhodnutie okresného súdu potvrdiť ako vecne správne a priznať aj náhradu trov odvolacieho konania. V tejto súvislosti poukazovala na to, že žalobkyňa v konaní nepreukázala, že by bola vlastníčkou vecí, ktoré uvádza v žalobe. Taktiež nebolo preukázané kto, kedy a ako mohol vyniesť zo zariadeného bytu žalovanej uvedené veci, ako aj to, že ich žalovaná zadržáva. Žalovaná mala a má zahradený X-izbový byt, pričom žalobkyňa uviedla, že v izbe nemala nábytok a mala ho v sušiarňe bytového domu, do ktorej mali prístup aj iné osoby. Žalobkyňa teda nepreukázala, že hnutelné veci umiestnila do bytu žalovanej, ale ani to, že jej ich žalovaná zadržáva. Jej tvrdenia neboli v konaní ničím podložené, sú rozporuplné a účelové v snahe získať finančné prostriedky od žalovanej. Okresný súd správne vyhodnotil vykonané dôkazy a preto jeho rozhodnutie je vecne správne.

Krajský súd preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a tento v zmysle ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil.

V zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný. Je tiež viazaný skutkovým stavom, tak ako ho zistil súd prvého stupňa s výnimkami ustanovenými v ods. 2 až 7 § 213 O.s.p. Z obsahu spisu vyplýva, že okresný súd dal účastníkom poučenie o tom, že sú povinní označiť dôkazy pred vyhlásením uznesenia o skončení dokazovania, pretože na neskôr označené dôkazy súd nebude prihliadať. Po tomto poučení účastníci prehlásili, že nemajú návrhy na doplnenie dokazovania. Krajský súd preto pri rozhodovaní vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvého stupňa, pretože nezistil dôvody pre opakovanie dokazovania, alebo doplnenie dokazovania v danej veci v zmysle § 213 ods. 2 až 5 O.s.p.

V zmysle ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Po preskúmaní veci dospel krajský súd k záveru, že okresný súd v danej veci v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie, vykonané dôkazy aj vyhodnotil v súlade s § 132 O.s.p. a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil podľa ust. § 157 ods. 2 O.s.p. Krajský súd sa s dôvodmi rozhodnutia súdu prvého stupňa stotožňuje a na tieto odkazuje.

Z obsahu spisu vyplýva, že podanou žalobou sa žalobkyňa voči žalovanej domáhala vydania hnutelných vecí patriacich do jej vlastníctva, ktoré jej žalovaná zadržuje a odmieta vydať. V prípade, že by nebolo možné uvedené veci vydať, žiadala ich finančnú náhradu.

V zmysle ust. § 126 ods. 1 O.s.p. vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania vecí od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

Ochrana vlastníckeho práva proti neoprávneným zásahom sa poskytuje vlastníckymi žalobami v občianskom súdnom konaní. V ustanovení § 126 ods. 1 O.z. sú zakotvené typické žaloby a to žaloba negatívna (žaloba proti rušeniu pri výkone vlastníckeho práva a žaloba vindikačná (žaloba na vydanie vecí). Žaloba na vydanie vecí má miesto tam, kde k porušeniu vlastníckeho práva dochádza neoprávneným zadržovaním vecí.

Vlastnícka žaloba o vydanie môže mať úspech iba vtedy, ak žalobca preukáže svoje vlastnícke právo a ďalej ak preukáže, že mu veci žalovaný zadržuje neprávom.

Tak v zmysle uvedeného okresný súd postupoval a zisťoval, či žalobkyňa preukázala vlastnícke právo k veciam, ktoré sú uvedené v podanej žalobe a ktorých sa domáhala vydania, ako aj to, či uvedené veci žalovaná žalobkyňu zadržáva.

Účastníci majú dôkaznú povinnosť, t.j. povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení v súlade s § 120 O.s.p. Označenie dôkazov, ktorých sa žalobkyňa dovoláva, je aj náležitou návrhu na začatie konania. Dôkazy na preukázanie svojich tvrdení môžu účastníci konania označovať vo svojich podaniach, vyjadreniach, na pojednávaní. Čiže ak účastník v konaní niečo tvrdí, mal by ponúknuť súdu dôkaz na preukázanie svojho tvrdenia.

Vykonaným dokazovaním v danej veci nebolo preukázané, že by žalobkyňa preukázala vlastnícke právo ku tým konkrétnym veciam, ktoré uvádzala v podanej žalobe a ktorých vydania sa domáhala, lebo označenie uvedených vecí je len jej tvrdením bez preukázania ich náležitej existencie. Vo veci bola vykonaná aj ohliadka miesta samého v byte žalovanej, pritom nebolo preukázané, že by sa v byte žalovanej nachádzali nejaké veci, ktoré by vlastníckym právom mali patriť žalobkyni. Pokiaľ aj žalobkyňa v byte žalovanej s jej súhlasom za čas bývala, tak nebolo preukázané, aké konkrétne veci mala vnieť do jej bytu, pretože veci mala umiestnené aj v sušiarňi bytového domu. Je nesporné, že v čase, keď sa žalobkyňa sťahovala z bytu žalovanej, odnášala si svoje veci, pričom opätovne nebolo špecifikované, ktoré veci si mala z bytu žalovanej a sušiarne v bytovom dome odniesť. Toto nebolo možné už aj z dôvodu, že nebolo vôbec preukázané, aké konkrétne veci mala so sebou žalobkyňa, keď išla bývať do bytu žalovanej, vnieť do jej bytu a sušiarne v obytnom dome. Ak tieto okolnosti žalobkyňa nepreukázala, potom nemohla preukázať ani to, ktoré veci si odniesla a ktoré veci by mali zostať u žalovanej, ktoré jej táto má zadržiavať. Keďže nebolo preukázané, ani to, že by žalovaná žalobkyni nejaké veci zadržiavala, nemohlo byť podanej žalobe o vydanie hnutelných vecí, resp. zaplatenie ich protihodnoty vyhovené.

Žalobkyňa nepreukázala taký dôkaz, ktorým by potvrdzovala, že v čase vysťahovania sa z bytu žalovanej sa domáhala vydania určitých konkrétnych vecí, ktoré by jej mala žalovaná zadržiavať a v tom čase nevydať. Takýto dôkaz súdu neposkytla. Taktiež nepreukázala to, že by žalovaná mala nejakým neoprávneným spôsobom disponovať s vecami patriacimi žalobkyni potom, ako sa z bytu žalovanej odsťahovala.

Pokiaľ za daných okolností okresný súd dospel k záveru, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno a preto nebolo možné uplatnenému právu žalobkyne poskytnúť súdnu ochranu, považuje aj krajský súd rozhodnutie súdu prvého stupňa za vecne správne a preto ho v zmysle ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil.

Žalobkyňa v odvolacom konaní úspech nemala. Žalovaná mala v odvolacom konaní úspech. Uplatnila právo na náhradu trov odvolacieho konania a to trov ustanoveného právneho zástupcu.

V zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p., keďže žalovaná mala v odvolacom konaní úspech, priznal jej krajský súd náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej pomoci ustanoveného právneho zástupcu vo výške 200,- Eur, ktorý je žalobkyňa povinná zaplatiť žalovanej ako oprávnenej osobe v súlade s § 15 ods. 1 zák. č. 327/2005 Z.z. v súlade s § 14a ods. 2 písm. a/ zák. č. 655/2004 Z.z. v sume 200,- Eur. Platobným miestom v danom prípade je účet právneho zástupcu žalovanej.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.